

Sygn. akt III KK 733/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **G. S.**

ukaranego za czyn z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j.: Dz. U. 2016, poz. 487),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 8 stycznia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego w części dotyczącej orzeczenia o karze

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w N.

z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt II W [...],

p o s t a n o w i ł

**uchyła wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie
przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w N.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 16 marca 2018 r., sygn. akt II W [...], Sąd Rejonowy w N. obwinionego G. S. uznał za winnego tego, że „w dniu 20 stycznia 2018 r. o godzinie 22.00 w N. na ul. O. w obrębie „pomnika pomordowanych” w miejscu publicznym objętym zakazem spożywał napój alkoholowy w postaci piwa wbrew zakazowi”, tj. popełnienia wykroczenia określonego w art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj.: Dz. U. 2016, poz. 487) i za to ukarał go karą miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonaniu 20 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne.

Wyrok ten wobec ukaranego G. S. (objęty był nim również M. M. ukarany za czyny z art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz z art. 141 k.w.) uprawomocnił się w dniu 12 kwietnia 2018 r. (k. 25).

Powyższy wyrok zaskarżył wniesioną na korzyść ukaranego G. S. kasacją – w części dotyczącej orzeczenia o karze – Prokurator Generalny. Zarzucił w niej „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj.: Dz. U. 2016, poz. 487 ze zm.), polegające na orzeczeniu wobec obwinionego G. S., na podstawie tego przepisu, kary ograniczenia wolności, mimo że w sankcji przewidziano jedynie możliwość wymierzenia grzywny”, wnosząc o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wobec oczywistej zasadności kasacji wniesionej na korzyść obwinionego możliwe było jej uwzględnienie w całości na posiedzeniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w.

Racje przyznać należy autorowi nadzwyczajnego środka zaskarżenia, że poddany kontroli kasacyjnej wyrok nakazowy, w części dotyczącej orzeczenia o karze, którą wymierzono G. S., w rażący sposób naruszył przepis art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (obecnie tj.: Dz. U. 2018, poz. 2137 ze zm.).

Stypizowane w tym przepisie wykroczenie zagrożone jest wyłącznie karą zasadniczą grzywny. Ustawodawca nie przewidział natomiast orzeczenia za taki czyn niewątpliwie surowszej kary jaką jest kara ograniczenia wolności. Rozstrzygając w sposób wskazany w zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy bez wątplenia w sposób rażący naruszył prawo materialne i było to naruszenie o istotnym wpływie na orzeczenie o karze skutkując wobec ukaranego surowszą formą represji, nieprzewidzianą w sankcji powołanego wyżej przepisu.

Skutkować musiało to uchyleniem wyroku w zaskarżonej przez Prokuratora Generalnego części i przekazaniem w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi *meriti*. Procedując powtórnie w zakresie w jakim nastąpiło przekazanie Sąd ten uniknie powtórzenia stwierdzonego uchybienia, bacząc na kierunek wniesionej kasacji.